MHSI080006532020	दाखल दिनांक	:	१७/१०/२०२०
	नोंदणी दिनांक	:	१७/१०/२०२०
	निकाल दिनांक	:	२८/०७/२०२६
	कालावधी	:	वर्ष महिने दिवस ०५ ०९ ११

निशाणी.क्र.३३

नमुना क्रमांक ३२ भाग 'अ'

न्यायनिर्णय

(फौजदारी नियमावलीचे परिच्छेद क्रमांक ४४ (१) प्रकरण क्रमांक ६)

विद्यमान न्यायदंडाधिकारी प्रथम वर्ग, कणकवली, तालुका-कणकवली, जिल्हा सिंधुदुर्ग, यांचे न्यायालयात

(पिठासीन अधिकारी - शुभम जी. लटुरिया)

निकाल तारीख :-२८/०७/२०२६

नियमीत फौजदारी खटला क्र.६७/२०२०

गु.नों.क्र.३५/२०२०, पोलीस ठाणे, वैभववाडी,

भारतीय दंड संहिता, १८६० चे कलम ३२४, ५०४ व ५०६ प्रमाणे

अभियोग पक्ष :- महाराष्ट्र शासन तर्फे
पोलीस ठाणे, वैभववाडी,
तालुका वैभववाडी, जिल्हा सिंधुदुर्ग.

अभियोग पक्षातर्फे विधीज्ञ :- श्री.ए.ए.उल्हाळकर,
विद्वान सहाय्यक सरकारी अभियोक्ता.

-विरुध्द-

आरोपी :- प्रभाकर तुकाराम माने, वय - ६० वर्षे,
रा.- कोळपे मानेवाडी, ता.वैभववाडी,
जि.सिंधुदुर्ग.

आरोपीतर्फे विधीज्ञ :- श्री. व्ही.एन.परब.

भाग 'ब'

(फौजदारी नियमावलीचे परिच्छेद क्रमांक ४४ (२) प्रकरण क्रमांक ६)

गुन्हा घडलेल्याची तारीख	०१/०६/२०२०
प्रथम छापील खबर दिनांक	०१/०६/२०२०
दोषारोपपत्र दाखल झाल्याचा दिनांक	१७/१०/२०२०
दोषारोप निश्चिती दिनांक	०८/०८/२०२३
पुरावा सुरु झाल्याचा दिनांक	२२/०४/२०२४
न्यायनिर्णय राखीव केल्याचा दिनांक	--
न्यायनिर्णयाची तारीख	२८/०७/२०२६
शिक्षा सुनावणीची तारीख, असल्यास	--

आरोपीचा तपशील

आरोपी क्र.	आरोपीचे नाव	अटकेची तारीख	जामीनावर सुटणेची तारीख	गुन्हयाचे आरोप सह	निर्दोष असो वा दोषी	शिक्षा सुनावली	बंदीवान म्हणून असलेला कालावधी फौ.प्र. संहिता कलम ४२८ करिता.
१.	प्रभाकर तुकाराम माने	--	०४.११. २०२२	भा.द.वि. कलम ३२४,५०४ व ५०६ प्रमाणे	निर्दोष	निर्दोष मुक्तता	--

<u>न्यायनिर्णय</u>

(दिनांक २८ जुलै, २०२६ रोजी पारीत)

आरोपीविरूध्द भारतीय दंड विधान, १८६० (संक्षीप्त स्वरुपात भा.द.वि.) चे कलम ३२४, ५०४ व ५०६ अन्वये खालील गून्ह्यासाठी खटला चालविण्यात आला असून अभियोग पक्षाचे कथन थोडक्यात खालीलप्रमाणे

आहे.

<u>अभियोग पक्षातर्फे घटनेबाबत थोडक्यात हकीकत अशी की</u> :-

०२. फिर्यादी नामे लक्ष्मी विलास माने हे घटनेचे वेळी मौजे कोळपे मानेवाडी, तालुका वैभववाडी, जिल्हा सिंधुदुर्ग येथे राहत होती. फिर्यादीचा दिर प्रभाकर तुमाराम माने म्हणजेच आरोपी व त्यांच्यामध्ये दहा वर्षापासुन जमीन जागेच्या कारणावरुन वाद आहेत व तेव्हापासुन ते एकमेकांशी बोलत नाहीत. दिनांक ०१/०६/२०२० रोजी सकाळी ११.३० वाजता ती व तिच्या शेजारी राहणारी तिच्या भावाची पत्नी शितल पवार हे फिर्यादीच्या घरात पापड लाटत बसलेले होते. त्यावेळी आरोपी फिर्यादीच्या घरात हातात कोयता घेवुन आला व त्याने फिर्यादीच्या डोक्यावर, पाठीवर व हाताचे अंगठ्यावर व फिर्यादीच्या भावाची पत्नी शितल पवार हिच्या डोकयावर कोयता मारुन शिवीगाळ केली. व तुम्हाला पाहुन घेईन अशी धमकी दिली. त्यावेळी त्यांचे घराशेजारी गोठ्यामध्ये तिचे पती काम करत होते. त्यांना ओरडण्याचा आवाज आल्याने ते घरात धावुन येवुन त्यांनी व वाडीतील इतर लोकांनी आरोपीच्या हातातील कोयता काढून घेतला व आरोपी घटनास्थळावरुन निघुन गेला. त्यानंतर फिर्यादीस ग्रामीण रुगणालय, वैभववाडी येथे उपचाराकरिता दाखल करण्यात आले. डॉक्टारांनी औषधोपचार केल्यावर फिर्यादी शुध्दीवर आली. त्यानंतर, तिने घटनेच्या अनुषंगाने फिर्यादीने पोलीस ठाणे वैभववाडी येथे आरोपीविरुध्द फिर्याद दिली.

०३. सदर फिर्यादीवरुन आरोपीविरूध्द भारतीय दंड संहिता, १८६० (संक्षीप्त स्वरुपात भा.द.वि.) चे कलम ३२४, ५०४ व ५०६ अन्वये गून्हा क्र.३५/२०२० नोंदविण्यात आला. त्याचा तपास एस.बी.पडेलकर, पोहवा/८०८ यांनी केला. त्यांनी घटनास्थळाला भेट देवून त्या ठिकाणी घटनास्थळ पंचनामा तयार केला, घटनास्थळावरुन एक लोखंडी कोयता जप्त केला. जखमीचे वैद्यकिय प्रमाणपत्र प्राप्त केले. त्याचप्रमाणे त्यांनी उर्वरीत

आवश्यक तपास पुर्ण करून साक्षीदारांची बयाणे नोंदविली. तपासाअंती त्यांना आरोपीविरूद्ध सबळ पुरावा मिळाल्याने दोषारोपपत्र न्यायालयात दाखल करण्यात आले.

०४. आरोपी हजर झाल्यानंतर माझे पुर्वपिठासीन अधिकारी यांनी आरोपीविरूध्द नि.क्र.१० कडे भा.द.वि. चे कलम ३२४, ५०४ व ५०६ अन्वये दोषारोप निश्चित करून तो त्याला समजावून सांगितला. आरोपीने तो नाकारला व संपरीक्षेची विनंती केली.

०५. अभिलेखावर आरोपीस गुन्ह्यात गोवणारा पुरावा आल्यामुळे तो त्याचे निदर्शनास आणून देण्यात येवून त्याचे फौजदारी प्रक्रिया संहिता, १९७३ चे कलम ३१३(१)(ब) अन्वये बयाण नि.क्र.२९ कडे नोंदविण्यात आले. सदर बयाणामध्ये आरोपीने त्याचेवर खोटी केस केल्याबाबत कथन केले.

०६. विद्वान सरकारी वकील व आरोपीचे विद्वान वकील यांचा युक्तीवाद ऐकला. अभिलेखावरील कागदपत्रे पाहता खालील मुद्दे माझे विचारार्थ उपस्थित झाले. सदर मुद्यांवर मी माझे निष्कर्ष कारणांसहित खालीलप्रमाणे नोंदवित आहे.

अ.क्र.	मुद्दे	निष्कर्ष
१	अभियोग पक्षाने असे सिध्द केले आहे काय की, दि.०१/०६/२०२० रोजी सकाळी ११.३० वा. दरम्यान मौजे कोळपे मानेवाडी, ता.वैभववाडी येथे आरोपीने फिर्यादी नामे लक्ष्मी व साक्षीदार नामे शितल हिस लोखंडी कोयता या हत्याराव्दारे, मारहाण करुन त्यांना इच्छापुर्वक गंभीर दुखापत पोचविली व त्यायोगे त्यांनी भारतीय दंड संहिता कलम ३२४ प्रमाणे गुन्हा केला ?	...नाही
२	अभियोग पक्षाने हे सिध्द केले आहे काय की, वर नमूद घटने दिवशी, वेळी व ठिकाणी आरोपीने फिर्यादी व साक्षीदार यांचेकडून सार्वजनिक शांततेचा	

	भंग व्हावा अगर त्यांचेकडून कोणताही अपराध घडावा या उद्देशाने त्यांना शिवीगाळ करुन त्यांना प्रक्षोभित करुन त्यांचा अपमान केला व त्यायोगे त्याने भारतीय दंड संहिता कलम ५०४ प्रमाणे गुन्हा केला ?	...नाही
३	अभियोग पक्षाने हे सिध्द केले आहे काय की, वर नमूद घटने दिवशी, वेळी व ठिकाणी आरोपीने फिर्यादी व साक्षीदार यांना मारण्याची धमकी देवुन फौजदारी पात्र धाकदपटशा केला व त्यायोगे त्यांनी भारतीय दंड संहिता कलम ५०६ प्रमाणे गुन्हा केला ?	...नाही
४	आदेश काय?	अंतिम आदेशाप्रमाणे

का र ण मी मां सा

मुद्दे क्र.०१ ते ०३ करीता :-

०७. मुद्दा क्र.१ ते ३ हे परस्परांशी निगडीत असल्यामुळे पुराव्याची पुनरावृत्ती टाळण्यासाठी ते एकत्रितपणे विचारार्थ घेण्यात येत आहेत.

०८. प्रस्तुत प्रकरणात आरोपीविरुद्ध भा.दं.वि. चे कलम ३२४, ५०४ व ५०६ अन्वये आरोप निश्चित करण्यात आले आहेत. भा.दं.वि. कलम ३२४ मधील गुन्हा सिद्ध होण्यासाठी अभियोग पक्षाने आरोपीने धोकादायक हत्यार अथवा साधनाचा वापर करून फिर्यादी व साक्षीदारास स्वेच्छेने दुखापत केल्याचे शंकातीतरित्या सिद्ध करणे आवश्यक आहे. त्याचप्रमाणे, भा.दं.वि. कलम ५०४ मधील गुन्हा सिद्ध होण्यासाठी केवळ शिवीगाळ झाल्याचे सिद्ध होणे पुरेसे नसून, आरोपीने जाणूनबुजून अपमान करून त्यायोगे सार्वजनिक शांततेचा भंग व्हावा

किंवा कोणताही अपराध घडावा या हेतूने प्रक्षोभित केले होते, हेही सिद्ध होणे आवश्यक आहे. त्याचप्रमाणे, भा.दं.वि. कलम ५०६ मधील गुन्हा सिद्ध होण्यासाठी आरोपीने फिर्यादी अथवा साक्षीदारास अशी धमकी दिली की ज्यामुळे त्यांच्या मनात प्रत्यक्ष भय निर्माण होईल, हे विश्वसनीय पुराव्याद्वारे सिद्ध होणे आवश्यक आहे.

०९. भारतीय पुरावा अधिनियमाच्या कलम १०१ ते १०३ नुसार अभियोग पक्षावर त्याचा दावा सिद्ध करण्याचे ओझे असते व सदरचे ओझे संपूर्ण खटल्यामध्ये त्याच्यावर राहते. फौजदारी खटल्यामध्ये आरोपी निर्दोष असल्याचा मूलभूत अनुमान (Presumption of Innocence) त्याच्या बाजूने असतो. त्यामुळे अभियोग पक्षाने आरोपीचा दोष वाजवी शंकेपलीकडे सिद्ध करणे आवश्यक असते. भारतीय पुरावा अधिनियमाच्या कलम ३ नुसार न्यायालयास पुराव्याच्या आधारे एखादी बाब अस्तित्वात असल्याचा विश्वास निर्माण होणे आवश्यक आहे. संशय, कितीही प्रबळ असला तरी, तो कायदेशीर पुराव्याची जागा घेऊ शकत नाही. जर संपूर्ण पुराव्याचे मूल्यमापन केल्यानंतर दोन शक्य दृष्टिकोन समोर येत असतील, तर आरोपीस अनुकूल असलेला दृष्टिकोन स्वीकारणे हे फौजदारी न्यायशास्त्राचे स्थापित तत्त्व आहे.

१०. साक्षीदारांच्या साक्षीचे मूल्यमापन करताना न्यायालयाने त्यांची साक्ष नैसर्गिक, सुसंगत, विश्वासार्ह व मानवी आचरणाशी सुसंगत आहे काय हे तपासणे आवश्यक असते. किरकोळ विसंगतींकडे दुर्लक्ष करता येते. मात्र, जर साक्षीदाराच्या साक्षीमध्ये मूलभूत स्वरूपाच्या विसंगती, सुधारणा अथवा परस्परविरोधी विधाने आढळून आली, तर अशा साक्षीवर पूर्णपणे विसंबून दोषसिद्धी करणे सुरक्षित ठरत नाही.

११. अभियोग पक्षाने फिर्यादी लक्ष्मी माने (PW-1), जखमी साक्षीदार शितल पवार (PW-4), महादेव शेलार (PW-3), विलास माने (PW-5), घटनास्थळ पंच (PW-2), वैद्यकीय अधिकारी (PW-6) व तपासी अधिकारी (PW-7) यांची साक्ष तपासली आहे. प्रथमदर्शनी फिर्यादी व जखमी साक्षीदार यांनी आरोपीने कोयत्याने मारहाण केल्याचे कथन केले आहे. तथापि, त्यांच्या साक्षीचे सखोल परीक्षण केल्यास अनेक महत्त्वाच्या विसंगती व सुधारणा निदर्शनास येतात.

१२. फिर्यादीने न्यायालयात साक्ष देताना तिचे व आरोपीचे पूर्वी कोणतेही भांडण नव्हते, त्यांच्यामध्ये बोलाचाली होती व कोणताही वाद नव्हता असे स्पष्टपणे सांगितले आहे. मात्र, तिच्या प्रथम माहिती अहवालामध्ये आरोपी हा तिचा दीर असून गेल्या दहा वर्षांपासून जमीन-जागेच्या कारणावरून वाद असून ते एकमेकांशी बोलत नसल्याचे स्पष्ट नमूद आहे. ही विसंगती प्रकरणाच्या मूळ कारणाशी संबंधित असून ती किरकोळ स्वरूपाची म्हणता येणार नाही. फिर्यादीने उलटतपासामध्ये स्वतःच कबूल केले आहे की तिने पोलिसांना जमीन-जागेच्या वादाबाबत असे सांगितले नव्हते व फिर्यादीतील अधोरेखित मजकूर बरोबर नसल्याचेही म्हटले आहे. त्यामुळे प्रथम माहिती अहवाल व न्यायालयातील तिची साक्ष यामध्ये मूलभूत विरोधाभास निर्माण झाला आहे.

१३. त्याचप्रमाणे, प्रथम माहिती अहवालामध्ये घटना सकाळी ११.३० वाजता घडल्याचे नमूद आहे. मात्र, न्यायालयातील साक्षीमध्ये फिर्यादीने घटना सकाळी १०.०० ते १०.३० वाजण्याच्या दरम्यान घडल्याचे सांगितले आहे. तपासी अधिकाऱ्यानेदेखील तपासामध्ये घटना सकाळी ११.३० वाजता घडल्याचे निष्पन्न झाल्याचे सांगितले आहे. घटनेच्या वेळेबाबतची ही विसंगती

देखील लक्षवेधी आहे.

१४. फिर्यादीने न्यायालयात महादेव शेलार घटनास्थळी आले व त्यांनी आरोपीच्या हातातून कोयता काढून घेतल्याचे सांगितले आहे. मात्र, महादेव शेलार (PW-3) यांच्या उलटतपासामध्ये त्यांनी स्पष्टपणे कबूल केले आहे की, त्यांनी आरोपीला कोणालाही कोयत्याने मारताना पाहिले नाही. त्यांना घटना कशी घडली हे माहिती नाही. लक्ष्मी किंवा शितल यांनी त्यांना काही सांगितले नव्हते. ही कबुली अभियोग पक्षाच्या कथनास मोठा धक्का देणारी आहे. ज्या साक्षीदारावर अभियोग पक्षाने घटनेनंतर आरोपीच्या हातातून कोयता काढून घेतल्याचा आधार ठेवला आहे, त्याच साक्षीदाराने प्रत्यक्ष मारहाण पाहिली नसल्याचे व घटना कशी घडली हे माहिती नसल्याचे कबूल केले आहे. अशा परिस्थितीत त्याची साक्ष अभियोग पक्षास अपेक्षित स्वरूपाचे समर्थन देत नाही.

१५. साक्षीदार शितल पवार (PW-4) हिने आरोपीने तिच्या डोक्यावर व फिर्यादीच्या शरीरावर कोयत्याने मारहाण केल्याचे सांगितले आहे. जखमी साक्षीदाराची साक्ष सामान्यतः अधिक विश्वासार्ह मानली जाते. तथापि, तिची साक्ष स्वतंत्र व निर्विवाद स्वरूपाची आहे काय याचाही न्यायालयाने विचार करणे आवश्यक आहे. ती ही फिर्यादीची जवळची नातेवाईक असून तिची साक्ष स्वतंत्र साक्षीदाराच्या साक्षीने पुरेशी पुष्टी होत नाही. याउलट, महत्त्वाचा स्वतंत्र साक्षीदार असलेल्या महादेव शेलार यांच्या साक्षीमधील कबुलीजबाब अभियोग पक्षाच्या कथनास पूर्णतः बळकटी देत नाही.

१६. विलास माने (PW-5) हे प्रत्यक्ष मारहाणीचे साक्षीदार नाहीत. त्यांच्या स्वतःच्या म्हणण्यानुसार ते आरडाओरडा ऐकून घटनास्थळी आले.

त्यावेळी त्यांनी आरोपीकडून मारहाण होताना पाहिलेली नाही. त्यांनी केलेले कथन हे जखमींनी त्यांना सांगितलेल्या माहितीवर आधारित आहे. त्यामुळे त्यांच्या साक्षीचा पुरावा प्रत्यक्ष घटनेच्या बाबतीत मर्यादित स्वरूपाचा ठरतो.

१७. वैद्यकीय अधिकारी डॉ. नवनाथ कांबळे (PW-6) यांनी फिर्यादी व शितल यांना साध्या स्वरूपाच्या जखमा झाल्याचे सांगितले असून त्या कोयत्याने होऊ शकतात असे मत व्यक्त केले आहे. तथापि, उलटतपासामध्ये त्यांनी स्पष्टपणे कबूल केले आहे की, प्रमाणपत्रातील जखमा पडल्यामुळे, शेती अथवा जंगलातील कामामुळे, काटे, तुटलेली काच किंवा तत्सम धारदार वस्तूंमुळे देखील होऊ शकतात. त्यामुळे वैद्यकीय पुरावा हा केवळ जखमा असल्याचे दर्शवितो; परंतु त्या केवळ आरोपीनेच कोयत्याने मारहाण केल्यामुळे झाल्या, असा एकमेव निष्कर्ष त्यावरून निघत नाही.

१८. वैद्यकीय अधिकाऱ्यांच्या साक्षीतील आणखी एक महत्त्वाचा पैलू असा की, त्यांच्याकडे आरोपी प्रभाकर तुकाराम माने यांचीही दिनांक ०१/०६/२०२० रोजी दुपारी ३.४० वाजता वैद्यकीय तपासणी करण्यात आली होती. त्यांना उजव्या हातावर व मनगटावर दुखापत होती. त्याबाबत एम.एल.सी. नोंद करण्यात आली होती व त्याची माहिती पोलिसांना देण्यात आली होती. यावरून आरोपीसुद्धा त्याच दिवशी जखमी झालेला असल्याचे दिसून येते.

१९. अशा परिस्थितीत तपासी अधिकाऱ्याने आरोपीच्या दुखापतींची चौकशी केली का, त्याबाबत स्वतंत्र तपास केला का, आरोपीचा जबाब घेतला का अथवा त्या दुखापती कशा झाल्या याबाबत कोणताही तपास केला का, याचे समाधानकारक उत्तर अभिलेखावर उपलब्ध नाही. उलट तपासी अधिकाऱ्याने

आरोपीच्या वैद्यकीय तपासणीबाबत अज्ञान व्यक्त केले आहे. अभियोग पक्षाने आरोपीच्या दुखापतींचे स्पष्टीकरण दिलेले नाही. सर्वोच्च न्यायालयाने वेळोवेळी स्पष्ट केले आहे की, आरोपीवरील दुखापतींचे स्पष्टीकरण देण्यात अभियोग पक्ष अपयशी ठरल्यास, विशेषतः जेव्हा त्या त्याच व्यवहाराचा भाग असल्याचे दिसून येते, तेव्हा त्या परिस्थितीचा विचार अभियोग पक्षाच्या कथनाच्या विश्वासार्हतेचे परीक्षण करताना करणे आवश्यक ठरते.

२०. तपासी अधिकाऱ्याच्या साक्षीमधून तपासातील काही त्रुटीदेखील समोर येतात. घटनास्थळी पापड, पोळपाट, लाटणे अथवा पीठ आढळले नसल्याचे त्यांनी कबूल केले आहे. घटनास्थळाजवळ गोठा अथवा मांगर आढळला नसल्याचेही त्यांनी सांगितले आहे, तर अभियोग पक्षाचे कथन असे आहे की, फिर्यादीचे पती गोठ्यात काम करीत होते. रिक्षाचालकाचा जबाब नोंदविण्यात आलेला नाही. फिर्यादीचा पुरवणी जबाबही घेण्यात आलेला नाही. या त्रुटी स्वतंत्रपणे निर्णायक नसल्या तरी त्या अभियोग पक्षाच्या कथनाची खात्री वाढविण्याऐवजी काही प्रमाणात संशय निर्माण करतात.

२१. घटनास्थळ पंच साक्षीदार (PW-2) यांनी अभियोग पक्षास पूर्णतः साथ दिलेली नाही. त्यांनी पंचनाम्यातील मजकूर माहित नसल्याचे सांगितले असून त्यांना उत्तरसूचक प्रश्न विचारावे लागले. त्यामुळे घटनास्थळ पंचनाम्याच्या पुराव्यास अपेक्षित बळ प्राप्त होत नाही.

२२. भा.दं.वि. कलम ५०४ व ५०६ संदर्भात विचार करता, आरोपीने कोणते विशिष्ट अपशब्द वापरले, त्यातून सार्वजनिक शांततेचा भंग होण्याचा हेतू कसा सिद्ध होतो किंवा धमकीमुळे फिर्यादी अथवा साक्षीदारांच्या मनात कोणत्या प्रकारचा प्रत्यक्ष धाक निर्माण झाला, याबाबत अभियोग पक्षाकडून स्पष्ट, ठोस व

विश्वासार्ह पुरावा सादर करण्यात आलेला नाही. केवळ आरोपीने शिवीगाळ केली किंवा पाहून घेण्याची धमकी दिली, असे सर्वसाधारण स्वरूपाचे कथन, त्या त्या कलमांतील आवश्यक घटक सिद्ध करण्यास पुरेसे ठरत नाही.

२३. हे खरे आहे की, केवळ तपासातील त्रुटींमुळे संपूर्ण अभियोग पक्षाची केस फेटाळून लावता येत नाही. तथापि, जेव्हा अशा त्रुटींसोबत साक्षीदारांच्या साक्षीतील मूलभूत विसंगती, स्वतंत्र साक्षीदाराचे अपुरे समर्थन, आरोपीच्या दुखापतींबाबतचे स्पष्टीकरण नसणे आणि अभियोग पक्षाच्या कथनामध्ये निर्माण झालेली शंका यांचा एकत्रित विचार केला जातो, तेव्हा अभियोग पक्षाची कथा वाजवी शंकेपलीकडे सिद्ध झाली आहे, असे म्हणणे सुरक्षित ठरत नाही.

२४. एकूण मौखिक व दस्तऐवजी पुराव्याचे मूल्यमापन करता अभियोग पक्ष आरोपीविरुद्ध भा.दं.वि. कलम ३२४, ५०४ व ५०६ अन्वये आवश्यक घटक शंकातीतरित्या सिद्ध करण्यात अपयशी ठरला आहे. परिणामी, फौजदारी न्यायशास्त्रातील स्थापित तत्त्वानुसार संशयाचा लाभ आरोपीस देणे आवश्यक ठरते. म्हणून मुद्दा क्र.१ ते ३ यांची उत्तरे नकारार्थी देण्यात येतात व मुद्दा क्र.४ च्या उत्तरानुसार खालीलप्रमाणे आदेश पारित करण्यात येत आहे.

<u>आदेश</u>

१. आरोपी प्रभाकर तुकाराम माने यास फौजदारी प्रक्रिया संहिता चे कलम २४८(१) अन्वये भारतीय दंड संहिता कलम ३२४, ५०४ व ५०६ च्या शिक्षापात्र गुन्ह्यांतून निर्दोष मुक्त करण्यात येते.

२. आरोपीने दिलेला जातमुचलका व वैयक्तिक बंधपत्र रद्द करण्यात येते. त्याला स्वतंत्र करण्यात येते.

३. या न्यायनिर्णयाविरूध्द अपील दाखल झाल्यास अपिलिय न्यायालयात हजर राहण्यासाठी आरोपीने फौजदारी प्रक्रिया संहिता कलम ४३७(अ) प्रमाणे रू.१५,०००/- चा वैयक्तिक जातमुचलका द्यावा.

४. अपिल कालावधीनंतर जप्त मुद्देमाल एक लोखंडी कोयता मुल्यहीन असल्याने नियमाप्रमाणे नाश करण्यात यावा.

(न्यायनिर्णय खुल्या न्यायालयात घोषित.)

SHUBHAM GOVIND LATURIYA

Digitally signed by SHUBHAM GOVIND LATURIYA
Date: 2026.07.28 16:26:26 +0530

ठिकाण – कणकवली.
दिनांक – २८.०७.२०२६

(शुभम जी. लटुरिया)
न्यायदंडाधिकारी प्रथम वर्ग,
कणकवली.

भाग 'क'

(फौजदारी नियमावलीचे परिच्छेद क्रमांक ४४ (३) प्रकरण क्रमांक ६)

अभियोग पक्षाचे/बचाव पक्षाचे/न्यायालयीन साक्षीदार

अ) अभियोग पक्ष :-

अ.क्र.	**नाव**	**पुराव्याचे स्वरुप**	**निशाणी क्र.**
सा.क्र.१	लक्ष्मी विलास माने	फिर्यादीसह पिडीत	१३
सा.क्र.२	मोतीराम दिनकर माने	घटनास्थळ पंच	१४
सा.क्र.३	महादेव यशवंत शेलार	साक्षीदार	१६
सा.क्र.४	शितल विजय पवार	जखमी साक्षीदार	१४
सा.क्र.५	विलास तुकाराम माने	साक्षीदार	१८
सा.क्र.६	डॉ.नवनाथ कांबळे	वैद्यकीय अधिकारी	२१
सा.क्र.७	सुनिल बाबाजी पडेलकर	तपास अधिकारी	२७

अभियोग पक्ष, बचाव पक्ष व न्यायालयीन निशाण्यांची यादी :-

अ) अभियोग पक्ष :-

अ.क्र.	**निशाणी क्र.**	**स्वरूप**
०१	नि.पी-१/पीडब्ल्यु-१	फिर्याद
०२	नि.पी-२/पीडब्ल्यु-६	वैद्यकीय दाखला
०३	नि.पी-३/पीडब्ल्यु-७	तपास करणेबाबतचा आदेश

ब) बचाव पक्ष / क) न्यायालयीन निशाणी / ड) भौतिक वस्तु :-

अ.क्र.	**निशाणी क्र.**	**स्वरूप**
	निरंक	निरंक

SHUBHAM GOVIND LATURIYA
Digitally signed by SHUBHAM GOVIND LATURIYA
Date: 2026.07.28 16:26:35 +0530

ठिकाण – कणकवली.
दिनांक – २८.०७.२०२६

(शुभम जी. लट्टुरिया)
न्यायदंडाधिकारी प्रथम वर्ग,
कणकवली.

CERTIFICATE

I affirm that the contents of this PDF file Order/Judgment are same word to word as per the original Judgment or Order.

Name of the Stenographer	:-	Shri N.S. Rajput,
Name of the Court	:-	Judicial Magistrate First Class and Civil Judge Jr.Dn. Kankavali.
Judgment / Order dictated on	:-	28/07/2026.
Judgment / Order delivered on	:-	28/07/2026.
Judgment / Order checked on	:-	28/07/2026.
Judgment / Order signed on	:-	28/07/2026.
Judgment / Order uploaded on	:-	28/07/2026.